

AD CARDINALITIAM.

QVAESTIO MEDICA.

384

Matutinis agitando concertationibus in Scholis Medicorum Paris. die Iouis 26. April. Clarissimo viro
D. Ioanne Dureto Doctore Medico Regio, Moderatore.

An Partium Similarium sola proprius intemperies morbus?

QUE AD MODUM alimenti eius inopia, quo quidem innati calidi atque humidi necessariò contingentia detrimenta accuratè instaurentur (quale quod in Eden Adam ante peccatum edere potuit, corporeæ omnis naturæ vniuersam vim exuperans, quodque *θεύμαχος*, quidam dudum frustra per ignes quærunt) omni homini fatale mori est: sic & morbis innumeris obnoxium fieri, qui nisi Medicinæ opêrâ, citra quam nunquam quisquam sanari potuit, cessent, vitam definito ocyus tempore finiunt.

MORBORVM autem (siue illi partium similarium, dissimilariumve, quæ solæ organice non videntur, proprij sint, siue ambarum communes, vt soluta continuitas, doloris causa non vnica) quot Ideas cernimus, tot remediorum differentias esse oportere, non vnâ Panaceam, quam natura nullam ferre potest, ne quidem si cœleste corpus, cuius tamen pars nulla elementari refusa est, languentibus adiungenda corporibus haberetur, nedum si aurum ieiuna & fatua res, nunquamque visa videndâve potabile apportetur. Composito sanè morbo qualis Pleuritis, aut Peripneumonia, quod è diametro *χρῆτ' ἀδύ* vel, si cum istis ineptire libet, specificè opponatur, qui pharmacum aliquod à naturâ productum dicunt, quoniam τὰ *χρῆτὰ συμβεβηκός ἐστι* contrariam substantiam ponunt, & relatorum ideas constituunt, iam nec secretorum repertores, nec secreto impossibiles habeantur.

SED quoniam per similes animalis partes diffusa vitæ virtus est, earum propterea Medico præcipuè curandi contra naturam affectus, qui nullo modo ad formam aut materiam, vt nec ipsa pertinere sanitas possunt, nec magè ad vitia, defectus, excessus salis, sulphuris, mercurij, quæ tria vllis in corporibus præsertimq; in sensu præditis, à quorû prorsus cõditione abhorret, reperiri, Alchimiam bene docti negant. Enimuerò vt generationis omnis & corruptionis occasio, in elementorum transmutatione, sic omnis ad corruptionem via, in eorundem alteratione consistit. Hæc in *ὑμιομενῆσι* intemperiem facit, vitiorum consistentiæ potètem. Hos materia morbos eruditi quidam improprie dicunt, quibus illorum miseria non tribuitur, quos ab hydrargyri aspiratu tremulos vides. Sed enim forma omnis vt ad suam temperiem *ἀναλογίῃ* dirigitur, cumque ea connectitur, ita eius alia causa, propagandæ virtute pollet.

IN cõmnis substantiarum cum proprietate sympathia, & antipathia, per *διονοργασίας* agens, illic consociale, hîc aduersam. Etsi enim à calido, aut humido, aut frigido, aut sicco, panis non habet quod nostrum alat corpus, nec rheum, quod bilem trahat; tamen id vtumque à temperamento accepit, *ἀπὸ τῶ ἐν αὐτῷ ἀδύ*, quod quidem à torius substantiæ proprietate re ipsa non differt: In distillatis autem sic perit, vt ea nutriendi, purgandi que facultate omni destituant. Nonne venenorum in eo maleficia consistit, quod corporum temperamentum, suum austruendo, funditus euertunt: antidotis totidem oppugnanda, adeoque alexipharmacis, quorum ferè omnium & singulorum vires, mixtione mirum in modum adauctas, theriaca continet, Dei singulari munere, magis quàm artis inuento, hominibus concessa.

ET ERVM vt in mineralibus, plantis, animalibus: ita in aqua, terra, aëre, eiusmodi inesse vis potest. Ignis enim, cuius & aërio de calore vitalis omnis existit, nec putredinem admittit in seipso, nec aliis inharere patitur. Reliqua tria, vtilitatis defectu, mutuis inquinamentis, tempestatum alienationibus, luminarium defectionibus, commixtione siderû *ἀνεπιτηδύω*, putrenria, pestem inducunt, infectione spirituum, corporum corruptione, adeoque inflammatione, id est, fragrantibus intemperiebus lethalem. Neque profectò per *ροσφῆν ἀπὸ τῶν πρὸν* aliud rectè quam aërem intellexeris, procreâdis vitæ spiritibus ineptum, procreatis infestum, viuendique proinde *θεμὴλα*, in calido & humido animæ addictis constituta demolientè, & explo dentem.

Ergo Partium Similarium sola proprius intemperies morbus.

Afferebat RENATVS CHARTERIVS Vindocinensis, anno Domini 1607.

